Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

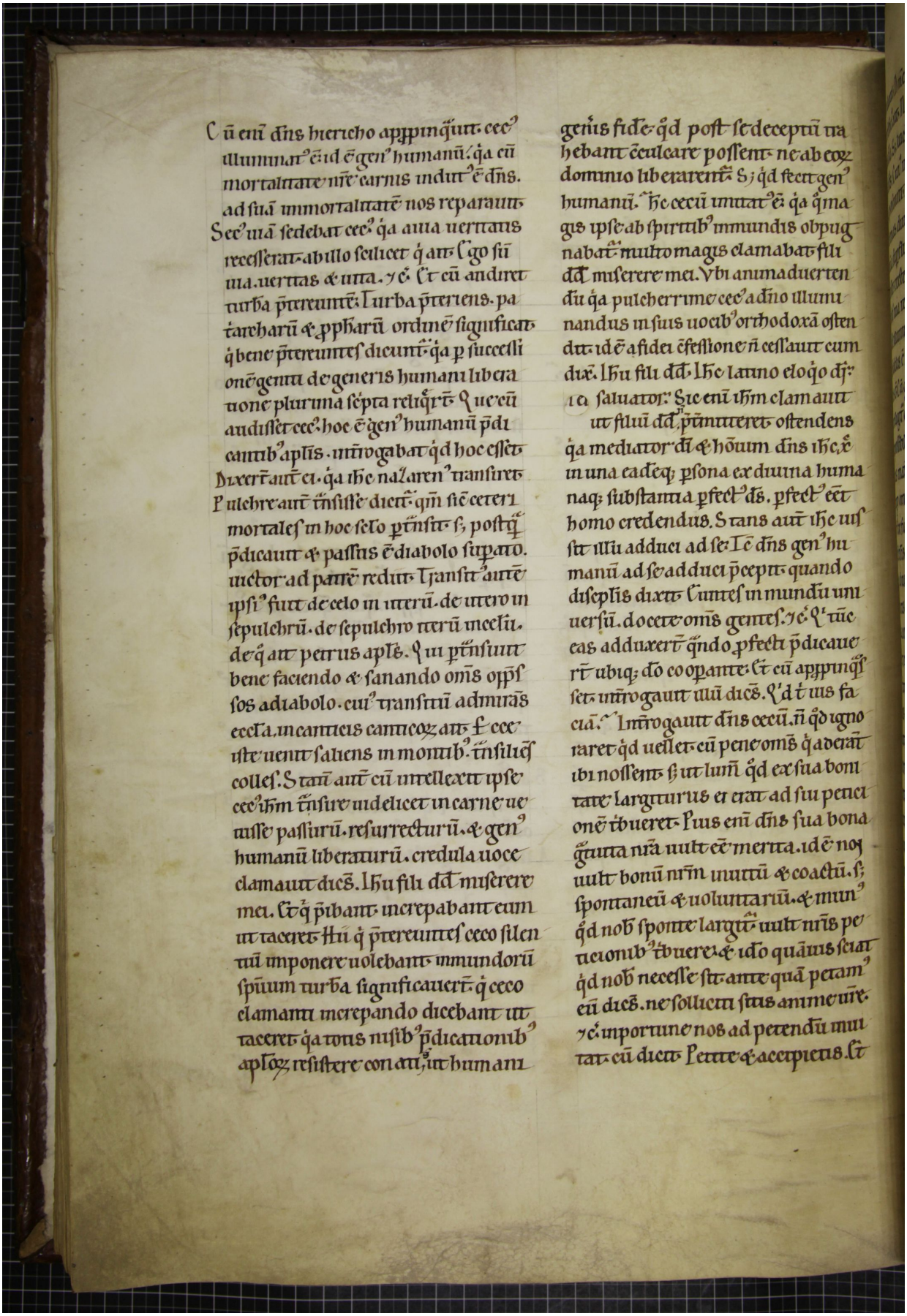

Cū eū dīs hiericho appīnq̄uit. cecꝰ
illuminatꝰ ē id ē genꝰ humanū. q̄a cū
mortalitate nr̄e carnis indutꝰ ē dīs.
ad suā immortalitatē nos reparauit.
Secꝰ uiā sedebat cecꝰ q̄a anima ueritatis
recesserat ab illo scilicet q̄ ant Ego sū
via. ueritas & uita. ⁊c. Et cū audiret
turba p̄tereuntē. Turba p̄teriens. pa
triarcharū & ꝓphetarū ordinē significat
q̄ bene p̄tereuntes dicuntur q̄a p̄ successi
onē gentis de generis humani libera
tione plurima sēpta relinq̄rē. Q̄ uc cū
audisset cecꝰ hoc ē genꝰ humanū p̄di
cantibꝰ apl̄is. inuocabat q̄d hoc esset.
Dixerūt autē ei. q̄a ihc nazarenꝰ transiret.
Pulchre autē tēnsisse dicūt. qm̄ sicē ceteri
mortales in hoc seculo p̄tēsiū. s. postq̄
p̄dicauit & passus ē diabolo superato.
victor ad patrē redit. Transitꝰ autē
ipsi fuit de celo in uterū. de utero in
sepulchrū. de sepulchro ueruū uiciū.
de q̄ ant petrus apl̄s. Q̄ui p̄tēsiuit
bene faciendo & sanando omīs opp̄
sos a diabolo. cuiꝰ transitū admirās
ecclā in canticis canticorꝫ ant. Ecce
iste uenit saliens in montibꝰ. tēnsiliēs
colles. Sed tamē autē cū intellexit ipse
cecꝰ ihm tēnsire uidelicet in carne ue
nisse passurū. resurrecturū. & genꝰ
humanū liberaturū. credula uoce
clamauit dicēs. Ihu fili dd̄ miserere
mei. Et q̄ p̄ibant increpabant eum
ut taceret. Hii q̄ p̄tereuntes ceco silen
tiū imponere uolebant immundorū
spīuum turba significauerūt q̄ ceco
clamanti increpando dicebant ut
taceret q̄a tonis nisibꝰ p̄dicationibꝰ
apl̄orꝫ resistere conantur, ut humani
generis fidē q̄d post se deceptū tra
hebant ēculcare possent. ne ab eorꝫ
dominio liberarentur. Sed q̄d fecit genꝰ
humanū. Hic cecū imitatꝰ ē. q̄a q̄ma
gis ipse ab spīrtibꝰ immundis obpug
nabat multo magis clamabat fili
dd̄ miserere mei. Vbi anima aduerten
dū q̄a pulcherrime cecꝰ a dīno illumi
nandus in suis uocabꝰ orthodoxā osten
dit. id ē a fidei ēfessione ñ cessauit cum
dixē. Ihu fili dd̄. Hic latino eloq̄o dī:
ia salutator. Sic enī ihm clamauit
ut filiū dd̄ p̄nūtiaret ostendens
q̄a mediator dī & hōum dīs ihc. ē
in una eadēq; p̄sona ex diuina huma
naq; substantia p̄fect̄ dīs. p̄fect̄ ēt
homo credendus. Stans autē ihc uis
sit illū adduci ad se. Iē dīs genꝰ hu
manū ad se adduci p̄ceptit quando
discipulis dixit Euntes in mundū uni
uersū. docete omīs gentes. ⁊c. Q̄ tūc
eos adduxerūt q̄ndo p̄fecti p̄dicaue
rūt ubiq; dō cooperante. Et eū appīnq̄s
set inuocauit illū dicēs. Q̄d tū uis fa
ciā. Inuocauit dīs cecū. ñ q̄d igno
raret q̄d uellet cū pene omīs q̄ aderāt
ibi nosset. s. ut luīn q̄d ex sua bonī
tate largiturus ei erat ad sui penei
onē tribueret. Quis enī dīs sua bona
q̄ruta nrā uult ēe merita. id ē nos
uult bonū nrīm uiritū & coactū. s.
spontaneū & uoluntariū. & min
q̄d nob spōte largiū uult nrīs pe
ticionibꝰ tribuere. & ideo quāuis sciat
q̄d nob necesse sit ante quā petam
eū dicēs. ne sollicitus sitis anime uīre.
⁊c. importune nos ad petendū mui
tat eū dicēs. Petite & accipietis. Et